

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
BROJ: 96 0 Mal 163986 24 Mal
Brčko, 18.03.2025.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužitelja A. Z., iz B., ul. ..., kojeg zastupaju punomoćnici iz ZAK „Milićević Darko & Fazlić Mirza“ iz Brčko, protiv tuženog Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, kojeg zastupa zakonski zastupnik, Pravobranilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, vs.p. 5.219,07 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave, održane 18.03.2025. godine, u prisustvu punomoćnika tužitelja i zakonske zastupnice tuženog, donio je

P R E S U D U

I. OBAVEZUJE SE tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine da tužitelju A. Z., iz B., na ime naknade materijalne štete na vozilu „A.“ tip „...“ reg. oznake: ..., isplati iznos od 5.219,07 KM, počev od 15.07.2024. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II. Obavezuje se tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine da tužitelju A. Z., iz B., nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.806,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužitelj A. Z. je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu, 30.05.2024. godine, podnio tužbu protiv tuženog Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, v.sp. 3.500,00 KM. U tužbi je naveo da su psi lualice, u noći između 4. i 5. aprila 2024.godine, odnosno u 2:30 časova ujutru, oštetili vozilo marke „A.“ tip „...“, reg. oznaka ..., vlasništvo tužitelja, koje je bilo parkirano ispred „M.“ d.o.o. u ulici ... Navedeni događaj je, 05.04.2024. godine, tužilac prijavio Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te od „Garant osiguranja“ d.d. Brčko zatražio da sačini zapisnik o oštećenju vozila, radi utvrđenja štete. S obzirom daje tuženi izvorni nosilac obveze prikupljanja i zbrinjavanja pasa lualica na teritoriji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i kako postoji njegova objektivna odgovornost za materijalnu štetu koju je pretrpio tužitelj, to i podnosi ovu tužbu stvarno i mjesno nadležnom sudu i predlaže da sud, nakon provedenog postupka, donese presudu kojom bi obavezao tuženog da

tužitelju, na ime naknade materijalne štete na vozilu „A.“ tip „...“, reg. oznake: ..., isplati iznos od 3.500,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U odgovoru na tužbu, od 02.07.2024. godine, tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine je, posredstvom zakonskog zastupnika, naveo da iz činjenica navedenih u tužbi i priloženih dokaza, ne proizlazi osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja, te stoga tuženi u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva i predlaže sudu da ga odbije kao neosnovan. Tuženi prvenstveno ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije, s obzirom da uz tužbu nije dostavljen ni jedan dokaz da se radi o šteti prouzrokovanoj radnjama organa tuženog, odnosno dokaz da je šteta nastala krivicom organa tuženog, iz razloga što je moguće da je šteta prouzrokovana nekim drugim radnjama, pa pozivom na odredbe čl. 177. Zakona o obligacionim odnosima, tuženi smatra da nije odgovoran za nastalu štetu. Prigovor nedostatka pasivne legitimacije ističe i iz razloga što je Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 14.04.2010.godine donijela Odluku o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa, kojom Odlukom je eksplicitno određeno da se djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica povjerava JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko. Nadalje, odredbom člana 60. stava (1) Statuta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je propisano da zakonom Distrikta može se propisati prijenos nadležnosti Vlade Distrikta i javne uprave na javna preduzeća, koja pružaju usluge stanovnicima Distrikta ili koja u njihovo ime upravljaju javnim finansijskim sredstvima ili javnom imovinom. Stavom (2) navedenog člana Statuta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano je u slučaju kada zakon Distrikta propisuje da javno preduzeće vrši nadležnost u skladu sa odredbama Statuta, ni Vlada Distrikta, ni javna uprava ne mogu vršiti tu nadležnost. A 12.12.2018.godine Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donijela je Odluku o izmjeni i dopuni Odluke o obavljanju djelatnost od opšteg interesa, te se u članu 2. navedene Odluke dodaje novi stav (2), kojim se određuje da je JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko je dužno da: na području Brčko distrikta Bosne i Hercegovine vrši prikupljanje i zbrinjavanje pasa lotalica, preuzme obavezu nadoknade štete fizičkim i pravnim licima koju pričinje psi lotalice, donese akt kojim utvrđuje postupak određivanja i isplate nadoknade štete, te vrši usluge zbrinjavanja lešina uginulih životinja i otpadaka životinjskog porijekla nepoznatog vlasnika s javnih površina. Imajući u vidu gore navedenu Odluku od 12.12.2018. godine, jasno je da JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko preuzima obavezu naknade štete fizičkim i pravnim licima koju pričinje psi lotalice, a što isključuje pasivnu legitimaciju Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u konkretnom slučaju. U prilog tome govori i činjenica da se iz materijalne dokumentacije, priložene uz tužbu, te navoda u tužbi, ne može sa sigurnošću utvrditi da li je šteta nastala propustom tuženog odnosno krivicom tuženog, kao niti da je štetu na vozilu tužitelja prouzrokovao pas lotalica, ovo stoga što prvenstveno nije bilo očevidaca koji bi potvrdili da je štetu prouzrokovao pas lotalica, a zatim i iz razlog što iz Službene zabilješke Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj:14.09-04.12-27505/24, od 08.04.2024.godine, koja je sačinjena po kazivanju tužitelja, proizilazi da su „najvjerovatnije“ psi lotalice nanijeli štetu, odnosno ni sam tužitelj nije mogao sa sigurnošću reći da li su zaista štetu pričinili psi lotalice. U prilog tome ide i činjenica da tužitelj nije priložio ni fotografije štete na vozilu, niti jedan dokaz koji bi ukazivao na uzročno-posljedičnu vezu između prouzrokovane štete na vozilu i psa lotalice, niti je dostavio dokaz da je na licu mjesta zatečen pas. Tuženi smatra da je šteta na vozilu mogla nastati bilo kada i bilo gdje, odnosno biti prouzrokovana na neki drugi način, a ne samo i isključivo od strane životinje (psa). Tuženi osporava i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva u pogledu naknade štete, jer je postavljena paušalno i proizvoljno, bez nalaza i mišljenja vještaka. Zbog svega navedenog, tuženi u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, te predlaže sudu da tužbu u cijelosti odbije kao neosnovanu, a tužitelja obaveže da tuženom

nadoknadi troškove postupka.

Tokom postupka, posredstvom punomoćnika, tužitelj je, podneskom od 10.07.2024. godine, uredio tužbeni zahtjev kojim je zatražio da sud obaveže tuženog da mu na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 5.621,25 KM, da bi na ročištu za glavnu raspravu, održanom 18.03.2025.godine, a nakon obavljenog vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke, konačno uredio i precizirao visinu tužneog zahtjeva na iznos od 5.219,07 KM. Naknadu troškova parničnog postupka je i dalje tražio.

U podnesku od 25.07.2024.godine, tuženi je, posredstvom zakonskog zastupnika, dao odgovor na uređenu tužbu od 15.07.2024. godine i u tom podnesku je naveo da u cijelosti ostaje kod navoda iz odgovora na tužbu datog 02.07.2024.godine. I dalje osporava osnov i ponovno navodi da tužitelj ne dostavlja niti predlaže i jedan dokaz iz kojeg bi sud mogao nedvojbeno zaključiti da je šteta nastala kako to opisuje tužitelj u tužbi. Osporava i vjerodostojnost računa i faktura, te stoga i visinu zahtjeva tužitelja. Posebno se prigovor odnosi na maloprodaji račun 179 Auto servis „D.“, od 08.07.2024.godine, a štetni događaj se desio, kako to navodi tužitelj, u noći između 4 i 5 aprila 2024.godine, pa je moguće da je u tom periodu od mjeseca aprila do 08.07.2024. godine tužitelj imao i drugih kvarova neovisno od nastale štete iz aprila mjeseca 2024. godine. Tuženi ostaje kod odgovora na tužbe, te osporava kako osnov tako i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, a u toku postupka primjenom principa tereta dokazivanja će se utvrditi osnovanost zahtjeva, kao i tačna visina, eventualno, prouzrokovane štete. Na ročištu, održanom 18.03.2025.godine, naveo je da se protivi i preciziranom tužbenom zahtjevu zbog svih istaknutih prigovora i navoda. Naknadu troškova parničnog postupka je i dalje tražio.

Tokom postupka izvedeni su slijedeći dokazi: saslušanje tužitelja A. Z., kao parnične stranke, saslušanje svjedoka M. S., policajca, vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke Gavrić Željka, dip.ing. mašinstva, saslušanje stalnog sudskog vještaka mašinske struke Gavrić Željka i čitanje dokumentacije priložene u spisu i to: Potvrde Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Operativno komunikacijski centar, broj: 14.09-04.12-27505/24, od 08.04.2024.godine, Zapisnika „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko, od 05.04.2024.godine, o oštećenju vozila, Potvrde o registraciji broj: ..., Službene zabilješke Jedinice opšte Policije Brčko distrikta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14.01-04.12-27065/24, od 05.04.2024.godine, Poreske fakture broj: 176/24, od 31.05.2024.godine, Fiskalnog računa broj: 5199, od 31.05.2024.godine, Maloprodajnog računa, broj: 179, od 08.07.2024.godine, Fiskalnog računa, broj: 33687, od 17.04.2024.godine, Fiskalnog računa, broj: 33687, od 17.04.2024.godine, Fiskalnog računa broj: 522, od 10.05.2024.godine, Računa, broj: 08/2024, od 10.05.2024.godine i Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka mašinske struke Gavrić Željka, dip.ing. mašinstva, od 26.11.2024.godine, sa prilogom: Procjena cijene popravke vozila, na četiri stranice.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Građansko-pravna odgovornost tuženog zasniva se na odredbi člana 172.stav (1) Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89) koji je preuzet kao propis Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: ZOO), kojom je odredbom propisano da pravno lice odgovara za štetu koju njezin organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija, a u vezi sa članom 174. stav (1) ZOO, po kojoj za štetu od opasne stvari odgovara njen imalac i u vezi sa odredbom člana 30. stav (1) tač.a).

Zakona o javnoj upravi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, br. 19/07), kojom je propisano da Odjeljenje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za javnu sigurnost, kao nadležni upravni organ tuženog, između ostalog, obavlja i određene, stručne, administrativne i ostale dužnosti iz nadležnosti Vlade, koji se odnose na organizovanje i efikasno funkcionisanje odgovarajućih službi zaštite.

Razmatrajući prigovor tuženog da se pouzdano ne može zaključiti da li su štetu prouzrokovali psi lutalice, sud je, na osnovu izvedenih dokaza, a prije svega na osnovu saslušanja svjedoka M. S., policajca i ovlaštenog službenog lica Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koji je bio neposredno na licu mjesta, te saslušanja tužitelja i uvida u materijalnu dokumentaciju priloženu u spisu, a pogotovo nakon pregleda CD sa video zapisom događanja te noći na vozilu tužitelja, utvrdio da je tužitelj, kao oštećeni, u noći 04/05.04.2024. godine, u B., u ul. ..., ispred prostorija firme „M.“ d.o.o. Brčko, kao jednom od dijelova Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: Distrikt), odnosno na području iz nadležnosti Odjeljenja za javnu sigurnost, kao upravnog organa tuženog, uslijed napada pasa lutalica, pretrpio materijalnu štetu na putničkom motornom vozilu marke „A.“ tip „...“, reg. oznake ..., te da su uslijed tog napada, od strane pasa lutalice, nastupile posljedice po tužitelja koje se ogledaju u oštećenjima na navedenom putničkom motornom vozilu, vlasništvo tužitelja.

U ovom konkretnom slučaju, po ocjeni suda, Odjeljenje za javnu sigurnost, kao nadležni upravni organ tuženog, nije, putem svoje odgovarajuće nadležne službe preduzeo sve potrebne mjere i radnje u vezi sa organizovanjem izolovanja i sprječavanja slobodnog kretanja pasa lutalica na području Distrikta, pa i ulicom ..., kao dijela Distrikta i to prevashodno u cilju cjelovite brige za sigurnost i imovinu stanovnika Distrikta, pa i na području ulice ..., pa su usljed takvog (ne) postupanja navedenog organa tuženog (propuštanje da se preduzmu odgovarajuće mjere zaštite građana, te sprječavanje slobodnog kretanja pasa lutalica na području Distrikta), stvoreni realni uslovi za nastanak štete od opasne stvari, obzirom da se pas lutalica, koji se slobodno kreće na javnim mjestima, ima smatrati opasnom pokretnom stvari, a šteta nastala uslijed napada psa ima se smatrati štetom od opasne stvari, u kom slučaju se odgovornost za tako nastalu štetu zasniva na stvorenom riziku koji je nastao zbog nepreduzimanja potrebnih radnji i mjera od strane nadležnog organa tuženog. Psi lutalice svakako, a naročito imajući u vidu da je njihovo reagovanje nepredvidivo, predstavljaju povećanu opasnost za okolinu, zbog čega bi morali da budu nadgledani sa povećanom pažnjom, upravo radi sprječavanja nastupanja štete njihovim napadom i ugrizom, kao što se dogodilo u konkretnom slučaju. Po ocjeni suda, postoji uzročna veza između nastale štete i propuštanja tuženog, jer iako je tuženi dužan da se stara i o bezbjednosti imovine i sigurnosti stanovnika Distrikta, sa njegove strane, u vrijeme nastanka konkretnog štetnog događaja (04/05.04.2024.godine), očigledno nisu bile preduzete odgovarajuće (dovoljne) preventivne mjere, aktivnosti i postupci, kojima bi se spriječilo nastupanje opasnosti po okolinu uslijed napada psa lutalice koja se u konkretnom ogledu u propustu vršenja nadzora (kontrole) nad obavljanjem prenesene komunalne djelatnosti (član 172. Zakona o obligacionim odnosima). Stoga je sud i zaključio da je nadležni organ tuženog (Odjeljenje za javnu sigurnost), u vrijeme spornog štetnog događaja, propustio da preduzme odgovarajuće mjere zaštite građana na području ulice ..., kao dijela Distrikta, te spriječi slobodno kretanje pasa lutalica na području Distrikta i zbog čega se tuženi ima smatrati odgovornim za nastalu štetu, shodno odredbi člana 172. stav (1) ZOO.

Jer, Odlukom Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 01-02-211/10, od 14.04.2010.godine, o obavljanju djelatnosti od općeg interesa („Službeni glasnik Brčko

distrikta BiH“ br. 18/10), ali i Odlukom o izmjeni i dopuni te Odluke od 12.12.2018.godine, kojom je propisano je da je djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica od opšteg interesa za Distrikt i da se ta djelatnost povjerava Javnom preduzeću „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, Brčko distrikt Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko), određeno je da o tome Gradonačelnik Distrikta sa JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, zaključuje poseban ugovor, kojim se regulišu međusobna prava i obaveze stranaka. A u ovom konkretnom slučaju tuženi, do zaključenja glavne rasprave, nije predočio, kao pravno valjan dokaz, taj predmetni ugovor, koji su zaključili tuženi i JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, iz kojeg bi proisteklo da na strani tuženog ne postoji odgovornost za štetu pričinjenu tužitelju napadom pasa lotalica.

No, bez obzira što je Odlukom Skupštine Distrikta djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica povjerena JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, tuženi se ne može osloboditi odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima.

Naime, tuženi se kao izvorni nosilac predmetne upravne djelatnosti uvijek ima smatrati odgovornim za štetu, koja nastane uslijed propusta u njenom vršenju, čak i u slučaju kada je vršenje te djelatnosti Odlukom o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa (kao javno ovlaštenje) povjerio drugom subjektu (kao u konkretnoj situaciji), pa i nakon zaključivanja ugovora postoji solidarna odgovornost Distrikta, po pravu nadzora i JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, kao davaoca usluga. Solidarna odgovornost je takva vrsta odgovornosti kod koje svaki od više štetnika odgovara za cjelokupnu štetu bez obzira na svoj udio u njenom uzrokovanju, a kako je u dispoziciji tužitelja da tužbom označi jednog ili više tuženih i kako je u ovoj pravnoj stvari kao tuženi označen samo Distrikt, prigovor pasivne legitimacije nije osnovan. Međutim, to ne znači da tuženi nema mogućnost da regresnom tužbom od JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, ostvari pravo na naknadu isplaćene štete na osnovu, odnosno iz njihovog unutrašnjeg odnosa regulisanim ugovorom zaključenim nakon donošenja Odluke o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa, na koju se poziva tuženi. Dakle, kako se tuženi ne može osloboditi odgovornosti prema trećem licu za prouzrokovanu štetu kao izvorni nosilac predmetne djelatnosti, a kako je tužbom kao tuženi označen samo Distrikt, istaknuti prigovor pasivne legitimacije nije osnovan.

Zbog tih razloga, sud je i zaključio da je istaknuti prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog u cijelosti neosnovan i da, naprotiv, postoji isključiva odgovornost tuženog za nastanak štete na strani tužitelja.

Na ovaj način je dokazan pravni osnov postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja u odnosu na tuženog.

Oblik i visinu materijalne štete koju je pretrpio tužitelj (član 155. i član 189. ZOO), sud je utvrdio kako na osnovu saslušanja tužitelja i svjedoka i neosporne dokumentacije uložene u spis, tako i na osnovu Nalaza i mišljenja vještaka mašinske struke Gavrić Željka, dipl.ing. mašinstva, od 26.11.2024. godine.

Na osnovu tih izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je tokom noći 04/05.04.2024. godine, putničko motorno vozilo marke “A.” tip “...”, reg. oznake: ..., vlasništvo tužitelja, bilo parkirano na mjestu predviđenom za parkiranje vozila, što je jasno vidljivo na video snimku sigurnosne kamere, a ispred prostorija firme “M.” d.o.o. u B., u ul. ... i da je tokom te noći grupa pasa lotalica na navedenom putničkom motornom vozilu vlasništvo tužitelja pokidala blatobrane i plastiku na vozilu i oštetili: lijeva vrata, lajsnu lijevih vrata, lijevi

blatobran, lijevo podkrilo, poklopac motora, PVC oblogu branika, lijevi far, rešetku sa znakom, desni far, desni blatobran, desna vrata, PVC lajsnu desnih vrata, desno PVC pokriilo, donji desni PVC poklopac i donju PVC zaštitu motora. U trenutku nastanka oštećenja vozilo je bilo starosti 12 godina i 9 mjeseci, jer je vozilo proizvedeno 2011.godine. Prema Nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka mašinske struke od 26.11.2024.godine, cijena novog vozila uzeta je iz kataloga, u iznosu od 50.648,00 KM sa uračunatim PDV, dok procijenjena amortizovana vrijednost vozila iznosi $50.648,00 \times 13,4\% = 6.786,83$ KM, sa uračunatim PDV. Ostatak vrijednosti vozila pri totalnoj šteti procijenjen je na 23,1% vrijednosti vozila, tako da je ukupno procijenjen iznos totalne štete na predmetnom vozilu $6.786,83 \text{ KM} \times (100\% - 23,1\%) = 5219,07$ KM sa PDV, odnosno 4.460,75 KM bez PDV. Vještak takođe navodi da vrijednost djelimične štete na predmetnom vozilu procjenjuje na iznos od 6.704,60 KM, sa PDV, odnosno 5.730,43 KM, bez PDV. Kako je ova vrijednost veća od visine totalne štete, to je vještak stava da se ovdje radi o totalnoj šteti na vozilu. Vještak navodi da, na osnovu uvida u foto dokumentaciju, kao i video snimke događaja, smatra da je do evidentiranih oštećenja došlo uslijed napada pasa lualica. Zapisnik policije i Zapisnik o oštećenju motornog vozila kojeg je sačinilo „Osiguranje Garant“ d.d. 05.04.2024.godine, odgovara stanju oštećenja na predmetnom vozilu, nastalih ovim događajem uglavnom korespondiraju, s tim da je taj zapisnik o oštećenju daleko detaljniji i precizniji, obzirom na to da ga je izradio profesionalni procjenitelj, diplomirani inženjer, dok je zapisnik policije sačinio policijski službenik, a koji su uobičajeno šturi i uopšteni, ali u osnovi ne protivrječi zapisniku o oštećenjima. Računi za popravke vozila ne sadrže stavke zamijenjenih dijelova, koje je prema zapisniku o oštećenju trebalo zamijeniti, nego samo dio dijelova koji su navedeni za zamjenu, kao i rad na saniranju štete na limu vozila. Na ovaj način je predmetnim radovima djelimično sanirana šteta, čime je došlo do umanjavanja vrijednosti vozila. Vrijednost procijenjene štete se, po mišljenju vještaka, zbog ovoga ne može dovesti u pitanje. Okolnost mjesta parkiranja po mišljenju ovog vještaka ne doprinose ni na koji način na stepen oštećenja, jer je vozilo bilo parkirano na mjestu predviđenom za parkiranje vozila, što je vidljivo na video snimku sigurnosne kamere. Na osnovu svih ovih elemenata, činjenica i navoda, vještak je zaključio da je uslijed napada pasa lualica došlo do totalne štete na predmetnom vozilu i da je visina štete 5.219,07 KM, sa PDV, odnosno 4.460,75 KM, bez PDV.

Kako se, po ocjeni suda, radi o procjeni visine štete na vozilu, vlasništvo tužitelja, koja je objektivna, stručna i sačinjena u skladu sa pravilima i vještinama struke, te je sud tu procjenu u cijelosti i prihvatio kao takvu, te zaključio da je visina materijalne štete koju je tužitelj pretrpio u napadu pasa lualica u noći 04/05.04.2024.godine, u iznosu od 5.219,07 KM.

Zbog svih ovih razloga, sud je, na osnovu člana 300. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 28/18 i 6/21), a u vezi sa članom 155, članom 185, članom 189. stav (1) i članom 190. ZOO i odlučio kao u izreci ove presude.

Kako se radi o dospjeloj, a neisplaćenij novčanoj obavezi tuženog prema tužitelju, to je sud, na osnovu člana 277. ZOO, a u vezi sa članom 3. stav (1) Zakona o visini stope zatezene kamate („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, br.2/02 i 25/08), tužitelju, uz dosuđeni iznos naknade materijalne štete, dosudio i zakonsku zateznu kamatu, počev od 30.05.2024, kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka tužitelju donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH, Advokatske tarife Federacije BiH iz 2004. godine, koja je u upotrebi pred ovim i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na tužbu, u iznosu od 100,00 KM, sudske takse se na presudu, u iznosu od 200,00 KM, sastava tužbe, zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 421,20 KM, pristupa punomoćnika tužitelja na dva odložena ročišta (16.12.2024. godine i 18.02.2025.godine), zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 421,20 KM, pristupa punomoćnika tužitelja na tri ročišta (12.09.2024.godine, 28.10.2024.godine i 18.03.2025.godine), zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 1.263,60 KM, i troškove vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke u iznosu od 400,00 KM, odnosno ukupno 2.806,00 KM, pa je sud i obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postuka u tom iznosu (2.806,00 KM).

S U D I J A

SELIM KARAMEHIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 15 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.